

Abendschweigen

R. M. Rilke

Und ich ahne: in dem Abendschweigen
ist ein einstiger Opferbrauch;
tiefer atmend hebt sich jeder Hauch:

ein Erfüllen will sich niederneigen

zu dem schwarzen hingeknieten Strauch.
Und die Sterne trennen sich und steigen,
und die Dunkelheiten steigen auch.

Večerní mlčení

R. M. Rilke

Do mlčení když se večer halí
jak by k nebi stoupal dávný dým;
šepot věků, vůně obětin:

stíny keřů na zem poklekaly
s vírou, že se věčnost skloní k nim.

A zář hvězd jen mihotá a šálí
a tma stoupá k hvězdám do výšin.